

gumenter, det vil jeg ikke være med til at give.

Maa jeg saa endelig tillade mig at give ærede Medlemmer den Meddelelse til Brug ved Afstemningen, at Ændringsforslag Nr. 5 er kommet til at foreligge i en noget anden Form, end jeg egentlig havde tænkt mig. Realiteten i Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 er jo denne, at hele Udvalget er enigt om at maatte forhøje Byggesummen med de 40,290 Kr., som Fordyringen af Mur- og Teglsten vil medføre. Dette er opført under Ændringsforslag Nr. 5, saaledes at hvis Hillerød vedtages, saa betragtes for det første Ændringsforslag Nr. 3 som vedtaget, og Ændringsforslag Nr. 5 betragtes saa som hørende dertil som et selvstændigt Ændringsforslag. Hvis derimod Nykøbing vedtages, saa vil den Udvidelse af Arealet med 40 ha, som er foreslaaet, nødvendiggøre, at Beløbet yderligere forøges med 40,000 Kr. Det er det, der er indeholdt i det af Justitsministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag. Jeg overlader selvfølgelig i øvrigt til den højtærede Formand, hvorledes Afstemningen vil være at foretage.

Formanden: Jeg kan ganske tiltræde det ærede Medlems Udtalelser angaaende Afstemningen, særlig at det som Underændringsforslag opførte Forslag Nr. 5 maa betragtes som et selvstændigt Ændringsforslag.

Justitsministeren (Billow): Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) har ikke Ret i, at jeg ikke har holdt tilstrækkeligt længe paa Hillerød. Det ærede Medlem har ikke een, men gentagne Gange sagt, at det bedste Indlæg for Hillerød netop blev givet af Justitsministeren ved Sagens anden Behandling i Folketinget. Jeg er nu ikke ganske enig med det ærede Medlem, det forekommer mig, at det, han har anført for Hillerød, overgaar, hvad jeg formaaede at præstere i Folketinget, men nu vil jeg tage det ærede Medlem paa Ordet og gaa ud fra, at mit Indlæg var det mest veltalende og fuldstændige Forsvar for Hillerød, som overhovedet kunde præsteres. Men umiddelbart efter mine Udtalelser fandt Afstemningen Sted med det Resultat, at der var 45 Stemmer for Nykøbing og 30 for Hillerød. Saa bøjede jeg mig paa det Punkt, idet jeg i Forvejen havde erklæret, at Nykøbing ogsaa var et brugbart Sted. Andet kan jeg

ikke med Sandhed udtale, og der er jo overhovedet ingen, der kan det.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at han dog ikke vilde tro om Folketinget, at det ikke skulde bøje sig for saglige Argumenter. Men der gaar det ærede Medlem jo udenom det, der er Kærnepunktet, nemlig Bedømmelsen af de saglige Argumenter. Selvfølgelig er det ogsaa udelukkende de saglige Argumenter, der have ledet Afstemningen i Folketinget. Men dér er det, at Folketingets Flertal og ogsaa Flertallet i Landstingets Udvalg lægge afgørende Vægt paa nogle Argumenter, medens det ærede Medlem og hans Meningsfæller lægge afgørende Vægt paa andre.

Ordføreren (Ejsing): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, vi omvende dog ingen nu i den sidste Time.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) nævnedes en Erstatning; der skulde gives til Forpagteren ved Nykøbing for at afstaa Jorden til 1. April. Vi ere jo enige om, at der bliver neppe gravet et Spadestik, før alt Kornet er i Hus; og naar det er Tilfældet, kan der neppe forlanges stor Erstatning for de Stubbe, som staa tilbage. Jeg antager ikke, det kan blive saastort, især da vi ikke skulle have hele Arealet til at begynde med. Den ærede Mindretalsordfører (Sonne) mente ogsaa, at vi vilde komme til at give en hel Del, fordi vi skulde betale straks dernede ved Nykøbing. Jeg antager, at det maa være det samme, naar vi se paa Trollesminde, thi formodentlig skal Forpagteren paa Trollesminde ikke betale Forpagtningsafgift, naar vi tage Jorden, saa det vil gaa omtrent lige op. De andre økonomiske Betragtninger skal jeg ikke komme ind paa. Jeg tror, den højtærede Justitsminister har fuldkommen Ret i, at man ikke kan sige noget bestemt om, hvor det vil blive dyrest at bygge, ved Nykøbing eller ved Hillerød.

Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for hans Stilling til Sagen, som gør det muligt at føre et Forslag igennem. Det kan være udmærket at være principfast, men naar det kommer dertil, at man i saadanne Spørgsmaal bliver, som den ærede Minister selv sagde, stædig, tror jeg ikke, man gør Sagen nogen Nytte. Jeg mener, at det netop er godt, at den højtærede Justitsminister i dette Tilfælde kan bøje sig for den Afgørelse, der er truffen. Jeg tror, at det gavner Sagen bedst.

Jeg maa slutte med at anbefale, at vi